

[Ninn-Hansen.]

Der ligger noget fast, som det er svært at ændre, og også noget — og det er vel meningen stadig væk med kildeskatten — der giver bedre muligheder for at kunne disponere. Hvis vi her lægger loftet fast og har en skala, der også er fast, så ved folk, hvordan de kan disponere, og det var jo det, vi skulle arbejde os hen til i forbindelse med et forenklet skattesystem.

Jeg synes derimod ikke, finansministeren svarede tilstrækkelig klart med hensyn til, hvad der skal ske i mellemtiden. Det er vor opfattelse, at fradragsretten må bevares, indtil vi får gennemført en anden ordning, men det gav finansministeren ikke noget tilsagn om. Finansministeren sagde heller ikke det modsatte. Det er igen et spørgsmål om, hvorvidt folk skal have mulighed for at disponere efter de love, vi fastlægger, og de bestemmelser, vi har. Jeg synes, det er nødvendigt, at finansministeren ganske klart siger, hvordan han mener man vil forholde sig i den tid. Finansministeren sagde, han ikke kunne sige, hvordan det ville blive, det ville afhænge af overgangsreglerne. Men finansministeren kan i hvert fald sige én ting, nemlig hvordan han mener det skal være, og så kan finansministeren jo se, om han får tilslutning til det synspunkt, han kommer med. Det vil han i hvert fald få fra vor side, hvis finansministeren bevarer fradragsretten indtil det tidspunkt, da vi kan få fastsat det loft, jeg talte om før.

Finansministeren gjorde også nogle bemærkninger om hustrufradraget. Det har forbindelse med, hvornår vi kan regne med at denne reform bliver gennemført. Finansministeren har, så vidt jeg ved, andetsteds sagt den 1. januar 1969 for kildeskatten. Men er det ikke tvivlsomt, om man kan nå at gennemføre det hele? Jeg mener at kunne huske fra de udvalgsforhandlinger, der var sidste år — og i øvrigt også efter de bemærkninger, finansministeren fremsatte nu — at det kan være svært at nå det så hurtigt. Vi ser gerne reformen gennemført så hurtigt, som det kan gøres, når vi skal gøre et sagligt arbejde, men jeg synes bare, det har interesse at få finansministerens helt klare bedømmelse, for der er mange, der venter at høre, hvad finansministeren siger om det. Bliver det

1. januar 1969 eller 1. januar 1970, at kildeskatten kan gennemføres? Jeg regner med, at en ordning her i tinget skulle kunne blive færdig i løbet af foråret. Hvad kan finansministeren svare til dette?

Men hvad nu hustrufradraget angår: hvis vi først får en kildeskat i 1970, bliver der altså et tidsrum, hvor vi får en overbeskatning af hustruindtægter, og finansministeren indrømmer jo selv, at hustrufradraget er for lavt. Når jeg tænker på, hvilket behov der er for kvindelig arbejdskraft, ikke mindst i vore sociale institutioner, synes jeg ikke, det kan være tilfredsstillende, hvis vi skal fortsætte med en ordning, hvorunder disse kvinder holder sig tilbage fra arbejdsmarkedet, fordi de bliver ramt af progressionen, og det drejer sig jo ikke blot om indkomster, der er høje for begges vedkommende, det drejer sig også om en faglært arbejder, hvis hustru arbejder ude; også han har interesse i at få forhøjet hustrufradraget. Når man ændrer lønmodtagerfradraget, er der også grund til at ændre hustrufradraget, der blev fastsat i 1946 — altså en fastsættelse, der er 20 år gammel. Vi håber fortsat, at finansministeren vil muliggøre, at man i denne overgangsperiode undgår den høje beskatning af hustruindtægter. Vi så også gerne, at det kom til at gælde den medhjælpende hustru; vi er klar over, at det ikke kan gennemføres i dette år, men vi håber, at finansministeren vil være positiv over for en drøftelse.

Med hensyn til det videre arbejde skal jeg blot sige: jeg tror, der er en sammenhæng imellem spørgsmålet om at finde frem til en mere moderne administration, end en opkrævning gennem den enkelte arbejdsgiver er udtryk for, og så dette at få en definitiv ordning. Finansministeren sagde, at han ikke syntes, det engelske system var det rigtige. Det vil jeg heller ikke sige det er; men jeg sagde, at i England har man fået en definitiv kildeskat, og mange, jeg tror de allerfleste, vil være interesseret i, hvis de på den måde kan få gjort op med skattevæsenet, så der ikke bliver nogen efterbeskatning. Jeg tror, man kan finde frem til det, hvis man ikke hænger sig fast i, at det er arbejdsgiverne, der skal administrere ordningen, hvis man udnytter de moderne dataanlæg og også gerne fører